

روح ایران و بشر دوستی

بقلم رنه گروسه عضو آکادمی M. René Grousset

یکی از صفات مشخصه ایران اینست که این کشور پایگاه یکی از کهن‌ترین تمدنهای جهان می‌باشد. تمدنی که در طی پنجاه قرن تقریباً از مرحله‌ای بمرحله دیگر رسیده و پیوسته احیاء شده و از خلال حوادث و بلایا سربلند و پیروز ظاهر گردیده است و نمودار پایداری و ثبات شکفت‌انگیزی در جهان می‌باشد. نمایشگاهی که از آثار تاریخی موزه تهران بمناسبت انعقاد کنفره بین‌المللی خاورشناسی در سال ۱۹۴۸ میلادی در پاریس ترتیب داده شده بود ثابت کرد که تمدن شوش از چهار هزار سال قبل از میلاد مسیح تا سواحل دریای خزر پرتو افشانی داشته است. آثار موجود درین نمایشگاه مدلل ساخت که هنرهای زیبای ایرانی کاملاً مقدم بر عصر هخامنشیان می‌باشد، زیرا تمام کشفیات اخیر بنگاه باستانشناسی شاهنشاهی از هشت قرن قبل از میلاد مسیح در آذربایجان آثار و مدارکی درین خصوص بدست میدهد. مشعلی که در سپیده دم تاریخ بشریت، بدین صورت، در فلات ایران روشن گردید در طی این مدت طولانی هرگز خاموش نشده است. ظهور مقدونیه نیز سیر تمدن ایرانی را متوقف نگردانید زیرا اسکندر، نه تنها نتوانست ایران را پایگاه ملت یونان قرار دهد بلکه مجبور شد خود را جانشین داریوش و خشایارشا معرفی نماید و پس از اندک مدتی بروش سلاطین ایران درآید. پارتی‌های اشکانی که از ایرانی‌های اصیل بوده‌اند و پس از آنها ساسانیان، دیگر بار امپراطوری شاهنشاهی را بادرخشندگی هرچه تمامتر احیاء میکنند.

آیا اسلام این سنت کهن را درهم شکست؟ هرگز. زیرا زردشتیان پاک نژاد با حفظ آداب و رسوم باستانی و عقاید معنوی خود دین اسلام را پذیرفتند همچنانکه در اروپا مسیحیت در افکار افلاطونیان تأثیر کرد و آنرا بصورت جدیدی درآورد. در هر دو قسمت بظاهر وقفه‌ای رویداد اما در حقیقت پیوستگی خود را حفظ کرد.

ایرانی با ایمان کامل اسلام را پذیرفت و بآن نیز صبغهٔ ایرانی داد. حتی دین اسلام زمینهٔ مساعدی برای تحقق افکار و تجدید فعالیت ایرانیان فراهم میسازد و سبب می شود که تمدن کهنسال ایران در اقصی نقاط کشورهای اسلامی بسط و نفوذ پیدا کند. تأثیری را که ادبا و متفکرین و هنرمندان و سیاستمداران ایران در حکومت و دربار عباسی و سلسله‌های ترک‌نژاد داشته‌اند و حکومت آنها را با سرانگشت تدبیر خود میگردانده‌اند مورد قبول و تصدیق عموم مورخین است. این تأثیر بقدری شدید و سریع بود که باسانی اقوام و ملل فاتح را در خود مستحیل کرد و در اندک مدتی سلاجقه و مغول و ترکمانان کاملاً ایرانی شدند. در اثر همین عامل قوی و ملیت نیرومند، قوم ایرانی هر بار با نیروئی زافی‌تر و تازه‌تر بسوی رنسانس (تجدید حیات) جدیدی پیش میرفت. رنسانس سامانی - آل بویه - در قرن دهم. رنسانس صفویه در قرن شانزدهم و هفدهم و بالاخره رنسانس در قرن بیستم زائیدهٔ فعالیت‌های ملت ایران است.

پایداری ایرانیان در طی قرون متمادی بآن فرصت داده است که تمدن درخشانی مبتنی بر پایهٔ بشردوستی بوجود آورند. بنا بر اعتراف مورخین یونانی و کتاب تورا، امپراطوران هخامنشی مذاهب و نژادهای مختلفه را محترم میداشته و در اداره امور عدالت و انعام را رعایت میکردند. عاری از هر گونه تعصب و سخت‌گیری فرمانروائی داشته و بدین جهات از سلاطین دیگر کاملاً متمایز بوده‌اند. ساسانیان با آنکه در آئین زردشتی متعصب بودند نسبت بدین عیسوی (در مغرب) و دین بودائی (در مشرق) بنظر احترام مینگریستند. ایرانیان شیعه نیز از زمان خلفای عباسی تا کنون نسبت بمذاهب مختلفهٔ مسیحی (نسطوری و ارمنی) و زرتشتی احترام قائل بوده و میباشند چنانکه هم‌اکنون ارمنیان و زرتشتیان در پارلمان ایران نماینده دارند. حس بشردوستی و حب نوع و روح زنده و باثبات ایرانی به تمدن کهنسال این سرزمین مانند تمدن یونان و روم ارزش جهانی داده است. گنجینه‌های ادبی و فلسفی ایرانی مانند ادبیات کلاسیک اروپا مشحون از جنبه‌های بشردوستی میباشد. سعدی و حافظ شعرای نامدار ایرانی که نمایندگان روح و فکر ایرانی میباشند نه تنها در ایران شهرت دارند بلکه در آسیا میان مردم ترک و عرب نیز محبوبیت بسزائی کسب

کرده‌اند و در حقیقت مرز و حدی نمیتوان برای افکار این شعراء بزرگوار قائل گردید. این‌ها شعراء شیراز نیستند بلکه شعراء جهانند. گوته شاعر آلمانی و شعراء مکتب پاراناس که خود موجود سبک جدیدی در غزلسرائی هستند همگی تحت تأثیر شعراء ایران واقع شده و از آنها الهام جسته‌اند. باضافه تمدن ایرانی دارای این امتیاز است که شرق و غرب را درهم آمیخته و تمدنی مخصوص ایجاد نموده است. ریشه لغات و دستور زبان فارسی کاملاً هندواروپائی باقیمانده و بهمین جهت فکر ایرانی شباهت تامی بطرز اندیشه ملل اروپائی دارد در عین حال که از تمام امتیازات تمدن اسلامی - که خود در غناء و پیشرفت آن سهم بسزائی داشته - بهره‌مند می‌باشد. غنای سنن و آداب ملی ایرانی سبب شده است که ایرانیان آزادانه از فرهنگ و تمدن فاتحین خوشه‌چینی کنند و در عین حال تمدن خود را نیز محفوظ و ثابت بدارند.

نفوذ تمدن یونان، عرب، چینی و مغولی بنوبت در ایران رسوخ یافته و رنگ ایرانی بخود گرفته است. ابن سینا، غزالی، سهروردی، اصول فلسفی افلاطون و ارسطو را در ایران پذیرفته‌اند و ترویج کرده‌اند هنرهای زیبای چینی بعد از استیلای نژاد زرد مورد قبول ایرانیان هنرمند واقع شد.

ایران، این امپراطوری حقیقی جهان با حفظ استقلال و قومیت خویش همیشه رشته ارتباطی بین شرق و غرب بوده است - زبان شیرین فارسی زبان ادبی مسلمانان هند شد. هنرهای زیبای ایران در دوران ساسانیان با هنر بیزانس تأثیر متقابل داشته و در زمان صفویه نیز در هنرهای هند و مغول تأثیرات شگرف دیگری داشته است. صنعت معماری و میناتورسازی ایران تا کلکته و بنگال پیشرفته است. در اوایل قرون وسطی آثار مکتبهای نقاشی ایران تا چین پرتوافکن بوده و در عصر ساسانیان و عباسیان مبلغین ایرانی، مذهب مسیح را تا قلب امپراطوری چین اشاعه داده‌اند. امروز میدانیم که در دوره **مارکوپولو** جهانگرد معروف زبان پارسی زبان تجاری و فرهنگی تمام آسیای مرکزی از بخارا تا پکن بوده است.

بطور خلاصه، ایران مقام شاخنی در تاریخ بشریت حائز است زیرا بوسیله فرهنگ و تمدن عالی که در طی قرون بدست آورده توانسته است بین ملل مختلفه هم‌آهنگی.

و توافقی ایجاد کند. در بین ملل غیر عرب، ایرانیان نخستین ملتی هستند که دین اسلام را بخوبی پذیرفته و دوستی پیامبر و آل او را بجان خریدار شده‌اند. درین ملل مشرق، ملت ایران اولین ملتی است که فلسفه یونان را درک کرده و قبل از خاورشناسان اروپائی، بوسیله مذهب تصوف، ما بین عرفان بودائی و عرفان برهمنائی هم آهنگی ایجاد کرده است - در پر تو شعر و ادبیات ایرانی، نژادهای گوناگون با یکدیگر آمیزش و اشتراک پیدا کرده و خواهند کرد. زیرا شعراء ایرانی - چنانکه قبلا گفته شد - مقام جهانی پیدا کرده‌اند. احساساتی که آنها بیان میدارند، فرانسوی، هندی، ترک و آمریکائی را متاثر میسازد. تأثیر تصوف ایرانی - که از حقیقت دین اسلام گرفته شده - در یک فرد برهن و مسیحی یکسان است - عرفا نیز متعلق بتمام بشریت هستند. مسئله مهم و اساسی اینروزها توافق بین شرق و غرب است. تمدن ایران خود دلیل بارزی است بر اینکه این توافق بطور مسلم امکان پذیر است زیرا ایران از دیر باز شرق و غرب را درهم آمیخته و باهم هم آهنگ ساخته است.

علی معیری (مسحور)

باشید ، نباشید

نوبهارِ عمر خواهی بی خزان باشد نباشد
از دل افسرده خواهی نغمه خیزد بر نخیزد
گر ز مهر و بان بجوئی کام دل هرگز نیابی
مژده آرد از دیار دلستان گر بیک محرم
عمر شیرین گر بتلخی بگذرد اندر جدائی
مرغ دل چون پرگشاید در هوای کوی دلبر
در دل عاشق بغیر از نور حق تابد نتابد
از کف ساقی بجز رطل کران گیرم نکیرم

روزگار عشق و مستی جاودان باشد نباشد
بلبل شوریده خواهی بی فغان باشد نباشد
نامرادیها سزای بیدلان باشد نباشد
عاشقان را مژدگانی غیر جان باشد نباشد
شکوه ام هرگز از آن شکردهان باشد نباشد
دیگرش در سر خیال آشیان باشد نباشد
غیر دل جایی مکان لامکان باشد نباشد
وین صفا جز بر در پیرمغان باشد نباشد

کلر خان را ای صبا بر خوان ز مسحور این فسانه
خوش تر از مهر و وفا اندر جهان باشد نباشد